

Augustus 2017

54ste JAARGANG
No. 2

NATZWEILER BERICHTEN

VAN DE

"STICHTING VRIENDENKRING VAN OUD-NATZWEILERS"

=====

BESTUUR

Voorzitter: Ernst Sillem

Secretaris: R. Schutrup
Tel: 010 – 4622384
E-mail: roelofschutrup@gmail.com

Penningmeester: M.J. de Loos
Mob: 06-51803406
E-mail: marjolijndeloos@gmail.com

Financieel adviseur: R. Bakels
Tel: 035 - 6936733

Bankrekening stichting:
NL26INGB0000394148

Redactie: N. Planjer & M. de Loos
Tel: 06-24769585
E-mail: nplanjer@hotmail.com

Website: www.Natzweiler.nl
Mail: info@natzweiler.nl

INDEX

	Pag.
1. Bestuur	1
2. Index	2
3. Van de Redactie	3
4. Mededelingen:	
a. bedankjes	5
b. familieberichten	5
c. overige	5
5. Geboortedata Oud-Natzweilers	6
6. CIN	7
7. De gaande komende man in Straatsburg en Parijs	9
8. Programma Natzweilerreis 2017	11
9. Vervolg memoires Bart van der Pot	12
10. Uit de krant.....	17
11. Van de Penningmeester	18
12. De Giroloterij & Vfonds	19
13 Stichting Cogis	20
14. Colofon	21

VAN DE REDACTIE:

HERHALINGSBERICHT: Zoeken naar je voorvader(en)

Het digitale platform om onze voorvaderen makkelijker te kunnen vinden, is inmiddels dusdanig ver gevorderd dat het mogelijk is om naar oud-Natzweilers te zoeken via de site van de OGS (Oorlogsgraventichting). De primaire gegevens zoals naam, functie, geboortedatum en sterfdatum zijn verwerkt en zichtbaar. Deze gegevens kunnen alleen door Frits Bron, Marjolijn de Loos en Nicole Planjer worden aangepast. Dit om 'besmetting' en foute gegevens te voorkomen.

Het openbare gedeelte, dus het gedeelte waar brieven, documenten, foto's e.d. toegevoegd kunnen worden, is toegankelijk voor iedereen. Hiervoor moet een login en wachtwoord worden opgevraagd bij de OGS.

Zie voor meer informatie:

<https://oorlogsgravenstichting.nl/zoeken>

Ooproep voor iedereen:

1. Voor het primaire gedeelte vragen wij iedereen om zijn vader, grootvader, oom, familielid te zoeken en te kijken of de primaire gegevens kloppen dan wel aangevuld moeten worden. Graag dan deze gegevens mailen naar: nplanjer@hotmail.com, marjolijndeloos@gmail.com, frits.bron@gmail.com. Wij kunnen deze dan verwerken, aanpassen en aanvullen.
2. Voor het openbare gedeelte vragen wij iedereen die in hun bezig zijnde informatie die hij/zij kwijt wil (brieven, foto's, arrestatiebevelen, etc.) toe te voegen. Zo ontstaat er een zo compleet mogelijk beeld van onze Natzweilers en gaat er geen kostbare informatie verloren doordat familiearchieven op termijn verloren gaan. De beste manier om informatie voor de toekomst veilig te stellen is het delen van die informatie met de OGS, eventueel in een afgestemde omgeving mocht dat nodig zijn.

De gegevens worden gekoppeld met de bestanden van de OGS zodat er gecontroleerd kan worden dat meneer Pieterse ook daadwerkelijke dezelfde

meneer Pietersen of Pieterse is. In de oorlog werden namen vaak verkeerd gespeld e.d. Daarnaast wordt het mogelijk om de hele reis van iemand in beeld te brengen en hoeven we niet meer zelf van archief, naar archief, naar kamp, naar kamp te bellen om er achter te komen welke reis ons familielid tijdens de WOII gemaakt heeft. Dit laatste zal nog even duren, omdat hiervoor onderlinge systemen met elkaar gekoppeld moeten worden, maar een eerste begin is gemaakt.

Voor vragen kun je terecht bij Nicole Planjer of Frits Bron.

MEDEDELINGEN:

a. Bedankjes

a. Familieberichten

b. Overige

GEBOORTE DATA OUD-NATZWEILERS

18-05-1922	Skippy	de Vaal
14-07-1923	Ernst	Sillem

CIN en Franse ceremonie 24-25 juni 2017

Op zaterdag 24 juni jl. vond de jaarlijkse algemene vergadering van het Internationale Natzweiler Comité plaats.

Een klein aantal belangstellenden was aanwezig. Jean-Marie Muller, de voorzitter heette iedereen hartelijk welkom. Hij heeft een kort overzicht gegeven van het voorbijgaande jaar en enkele ideeën voor het komende jaar toegelicht.

De penningmeester, Lex Huss, gaf een kort overzicht van de jaarcijfers. Discussie ontspon zich, vooral aan Franse zijde, toen de bijdrage van de verschillende vriendenkringen ter sprake kwam.

Bestuurswissel: Jean-Marie Muller (Frankrijk) blijft voorzitter, Eleonore Jeitz, (Luxemburg), treedt af wegens gezondheidsklachten en was ook niet aanwezig. Lex Huss (Luxemburg) blijft penningmeester, Pieter Dietz de Loos (Nederland) heeft zich teruggetrokken en is Claes Reksten nu voorlopig secretaris, Marjolijn de Loos is gevraagd vicevoorzitter te worden.

Na afloop werd een lunch aangeboden door het CERD.

In de middag vond de vergadering van de Franse vriendenkring plaats. Pierre Rolinet, die vele jaren de voorzitter was, heeft ook om gezondheidsredenen en leeftijd, zijn functie ter beschikking van de jeugd gesteld. Een kleinzoon van een Franse oud-Natzweiler, die ook al actief is in het Fort Queuleu nabij Metz, heeft deze taak op zich genomen. In dit Fort werden verzetsmensen verhoord, gemarteld, en vaak daarna naar Natzweiler gestuurd, of vermoord.

In de middag vond er in Straatsburg een kleine bijeenkomst bij de Noorse ambassadeur plaats met 2 scholieren (Nederland en Noorwegen). Zij zouden de volgende dag bij de herdenking in het kamp spreken.

Later die middag werd er in het kamp een tentoonstelling geopend, voorafgegaan door vele en lange speeches. Hierna was er een lopend buffet.

In de avond, nadat verschillende kransen gelegd werden, de fakkelwacht op de plaats voor het kamp. Het monument is nog steeds niet toegankelijk.

Zondagmorgen 25 juni vroeg in het kamp voor het eerste deel van de kranslegging op de plaats bij de galg. Onze vriendenkring heeft hier ook acte de présence gegeven.

Het volgende deel van de herdenking speelde zich af beneden in het kamp.

Vier jongelui spraken in het Italiaans, Noors, Nederlands, en Engels.

Voor Nederland deed Benjamin Klarenbeek dit. Zijn tekst staat hier onder.

‘Aan onze jeugd: Vergeet het nooit helemaal!

Vergeet niet dat zij jouw leeftijd hadden, zij die vielen opdat jij geboren zou worden in vrijheid. Vergeet niet dat de vrijheid nooit sterven zal zolang vrouwen en mannen bereid zijn er voor te sterven. Nooit... niemand van ons mag vergeten wat zich op deze plaats heeft voorgedaan. Niet de pijn, niet de honger van hen die hier binnenkwamen maar ook en vooral de redenen die hen hier brachten: hun wil, zich te verzetten tegen barbarij, hun wil te strijden tegen een haat, uitgezaaid door een ideologie. En hun moed in hun dagelijkse martelingen. We hebben de verplichting, aan hen en aan onszelf de vlam-der-herinnering voort te dragen in een tijd waarin ze gedooft dreigt te worden door opkomend fundamentalisme of door de angst en haat voor anderen. We moeten opstaan om te blijven getuigen. De tijd die onverbiddelijk voorbij glijdt verplicht ons er zorg voor te dragen dat zij niet vergeten worden, zowel zij die nooit meer terugkwamen, als de overlevenden en de waarden waar zij voor stonden: Tolerantie, Broederschap en Solidariteit.’

Rond 11 .00 uur kwam er een einde aan dit deel. Hierna was er nog een ceremonie bij het station in Rothau.

DE GAANDE EN KOMENDE MAN IN STRAATSBURG EN PARIJS:

Afscheid van Ambassadeur Onno Elderenbosch

De tijd vliegt! Onze Nederlandse Permanent Vertegenwoordiger bij de Raad van Europa in Straatsburg, Onno Elderenbosch, gaat met pensioen.

Als vriendenkring van Oud-Natzweilers hebben wij het warme contact met hem zeer op prijs gesteld. We gaan hem missen!

Direct al bij zijn aantreden in augustus 2014, 4 jaar geleden, was het vanzelfsprekend dat hij aanwezig zou zijn bij onze herdenkingen.

Onno heeft een boeiend buitenlands leven geleid. Na zijn studie rechten in Utrecht volgde een opleiding Europees recht. Hij zwierf als diplomaat over de wereld, afgewisseld met perioden in Den Haag.

Zijn grote belangstelling gaat uit naar Oost-Europa. Hij spreekt Russisch. Zo ging hij naar Moskou, Georgië, Armenië en weer Moskou als plaatsvervangend ambassadeur.

De ontmoetingen met hem tijdens de herdenking in september waren bijzonder. Altijd oprechte belangstelling voor een ieder.

Zo ontving hij ons september 2016 op zijn residentie, het “Mauritshuis”, zoals hij deze betitelde. Tijdens de heerlijke lunch aan een mooi gedekte tafel hield hij een boeiend betoog over het werk bij de Raad van Europa.

Onno, wij wensen je weer een mooie start van een nieuw begin, nu in Den Haag en hopen je nog eens tegen te komen.

Het ga je goed!

Welkom Ambassadeur Roeland Böcker

Al direct bij het eerste kennismakingsbezoek bleek dat Roeland, de nieuwe Nederlandse Permanente Vertegenwoordiger bij de Raad van Europa in Straatsburg, bij onze herdenking aanwezig zal zijn. Bijzonder want de eerste weken op een nieuwe post zijn erg druk.

Voor Roeland is Straatsburg geen onbekende stad want hij kwam hier al vele jaren als regeringsvertegenwoordiger bij het Hof voor de Rechten van de Mens.

Wij kijken uit naar wederom een hechte vriendschappelijke relatie met deze nieuwe 'Chef de Poste'.

Afscheid Kolonel Jan Blacquièr

Ook in Parijs was er een wisseling van de 'macht'. Onze zeer gewaardeerde Jan en Riëtte verlieten deze metropool en zakten wat zuidelijker Europa in richting Napels. Daar is Jan nu gedetacheerd bij de NAVO.

Van alle militaire attaché 's is Jan de enige, tot nu toe, die gedurende 5 jaar trouw onze herdenkingen bezocht, meestal samen met Riëtte. Ook waren zij beiden aanwezig toen President Hollande Natzweiler bezocht.

Ook voor hen geldt, we zullen jullie missen en zeggen, wellicht tot ziens in de nabije toekomst

Welkom Kolonel Sander Luijten

In december 2016 nam Sander het stokje over van Jan op de Nederlandse Ambassade als Defensie Attaché.

In januari maakten wij kennis met Sander. Al direct bleek dat Jan hem goed voorbereid had over de Nederlandse herdenking in Straatsburg. Voor Sander was het dan ook vanzelfsprekend dat hij aanwezig zal zijn in september samen met zijn echtgenote Brenda.

Wij zien uit naar hun komst.

PROGRAMMA NATZWEILERREIS 2017

Donderdag 7 september 2017

Aankomst en diner Fischhutte

Vrijdag 8 september 2017

Bezoek Palais du Rhin in Straatsburg

Lunch in Straatsburg

Middag vrijdag

Diner in Fischhutte en aansluitend fakkelwacht samen met de Noren en eventueel andere nationaliteiten

Zaterdag 9 september 2017

Herdenking in kamp

Bezoek kamp

Lunch bij Metzger met de Noren

Middag vrij

Diner in Fischhutte

Presentatie door Jos Sinnema over “smokkelbriefjes”

Van Jaap van Mesdag

Uitleg Nicole Planjer en Frits Bron over digitaal platform

Zondag 10 september 2017

Bezoek kamp, musea, steengroeve en gaskamer

Lunch

Middag vrijdag

Diner in Fischhutte

Maandag 11 september 2017

Vertrek naar huis

VERVOLG MEMOIRES BART VAN DER POT

Arrestatie Buchenwald:

In de loop van de zomer werd er steeds vaker op zondagmorgen bevel gegeven om stenen te sjouwen, je wist eigenlijk nooit waar je aan toe was. Er werden ook regelmatig mensen vrijgelaten. Dat werd 's avonds op de appèlplaats bekend gemaakt. Meestal waren dat Duitsers, een heel enkele keer een Hollander. Luguber was de zwarte rook uit de pijp van het crematorium, die soms 's avonds nog doorging als iedereen op de appèlplaats stond en dan aanleiding gaf tot cynische opmerkingen. Ontstellender was het voor het eerst meemaken van een openbare strafoefening tijdens het avondappèl: '25 am Nackten'. Hiervoor was een 'Bock' gemaakt, waarop het slachtoffer met handen en voeten en afgestroopte broek werd vastgebonden. Twee SS-ers sloegen om de beurt 1 links en 1 rechts uit volle kracht erop los. Na enkele slagen kwam er een gekreun, dat in een gierend gehuil na iedere slag overging. Aan deze voorstellingen wende je overigens wel vrij gauw. De mishandelde werd meestal meteen in een ziekenbarak opgenomen. Je kon er door een te hoge klap een beschadigde nier van overhouden zei men. Met die ziekenbarakken was het eigenaardig gesteld. Hier was ongetwijfeld het bolwerk en hoofdkwartier der communisten. Het waren een stuk of vier barakken, waarvan één vrij grote stenen [barak]. Dit met prikkeldraad afgezette domein heette het 'Revier'. De verplegers in hun keurige witte jassen waren superprominent; zij hoefden niet aan de dagelijkse appèls mee te doen en konden van een rustig middagslaapje genieten, aan eten geen gebrek: als er knollensoep was gaven ze dat minachtend weg en zorgden voor iets beters uit de dieetkeuken.

De Kapo van dit geval maakte op mij een bijzondere indruk: vriendelijk, niet fanatiek en wel zeer intelligent, vrij klein van postuur, praatte met iedereen. Van de eerste commandant van Buchenwald, Koch, heette de uitspraak afkomstig te zijn: "Für mich gibt es nur lebende und Tote, Kranke gibt es überhaupt nicht!". Hiermee was dan een verzoek tot het inrichten van een Krankenrevier afgedaan. Mevrouw Ilsa Koch was de dame met de lampenkappen van getatoeëerde mensenhuid. Ondanks die uitspraak is het

Revier er toch gekomen, naar men zei bekostigd door gevangenen of hun familie. Toen wij in Buchenwald kwamen was Pisters de commandant, ik weet niet meer sinds hoe lang al. Aan dit Revier heeft menigeen zijn leven te danken gehad. De capaciteit was natuurlijk veel te klein, zodat je er als niet-communist wel heel beroerd aan toe moest zijn om voor opname in aanmerking te komen. De groenen (BV-ers) waren er doodsbenauwd voor, zoals eerder uiteengezet. Ik heb zelf eens een korte woordentwist tussen een groene en een communist door de laatste horen beëindigen met de woorden: "Pass ja auf du, oder ich will dich mal am Revier bestellen lassen!".

De eerste week trokken Frans van Hasselt en ik samen op. Het was een groot commando met verschillende karweien. Met de andere Hollanders van ons groepje hadden we onder het werk praktisch geen contact. De tweede week werd Frans overgeplaatst naar het subcommando Daasdorf, dat op ca. 3 km afstand werkte aan een waterleiding -pompstation. Hij was over dit commando nogal te spreken; het ging in dat aparte groepje iets gemoedelijker toe. Na die eerste week hadden we het gevoel alsof we al een jaar daar hadden rondgeploeterd.

Zondag 26 april, juist 14 dagen na aankomst, moest ons commando 'Maurer-Truppen-garage' een aantal slaven ter beschikking stellen, evenals andere buitencommando's om als 'straf-Arbeit' een particulier karwei op te knappen. Frans van Hasselt was net de dans ontsprongen, vermoedelijk wegens Daasdorf, maar Eric en ik stonden op de rol. Om ½ 5 moesten we al opstaan en een uur later rukten we de poort uit, 2 aan 2 met een draagbak. We liepen ongeveer 4 km langs de weg naar Weimar, zo nu en dan in looppas bergafwaarts. Ook een boerenwagen met eten en gereedschap werd meegetrokken. Het doel was de 'SS-Siedlung', een stuk of 12 aardige huisjes aan de rand van een bos, nieuw gebouwd met hun goedkope arbeidskrachten. Deze villaatjes waren klaar, maar de tuintjes moesten nog van goede tuingrond worden voorzien.

Onze taak was met de draagbakken 'Muttererde' uit het bos te halen en in de tuinen te storten. Wat precies de oorzaak was weet ik niet, maar er werd direct uiterst woest opgetreden. Zelfs een Vorarbeiter die wij als rustig hadden leren

kennen, sloeg naar ons met een knuppel. Ook diverse SS-ers lieten zich niet onbetuigd. We moesten steeds langs hetzelfde naar boven lopende pad het bos in, daar de bak weer vullen en langs een ander pad naar beneden en leeg gooien. Bij de ingang van het bos werden ter weerszijden van het pad bakken neergezet en daar gingen enkele Kapo's opstaan en sloegen met stokken op de passerende gevangenen. Voor hun was dat een soort amusement; er werd niet alleen hard geslagen maar ook hard gelachen. Wij stonden al bekend als: "die reaktionairen Holländer, die sind noch keine 14 Tage im Lager".

Beledigende opmerkingen over de koningin werden met stokslagen over ons uitgestort. Het was een levensgevaarlijke toestand. Wij passeerden deze onheilsplaats steeds met grote snelheid en met een van de draaghouten van de bak op de schouder, zodat de voorste moeilijk geslagen kon worden. We wisselden steeds om met voor en achter lopen. Het was buitensporig vermoeiend en al gauw vielen er slachtoffers. Die werden dan eerst nog flink getrapt terwijl ze op de grond lagen en soms met een emmer water opgefrist om te zien of ze niet simuleerden.

Na een eindeloos schijnend aantal malen met een volle bak uit het bos naar beneden en met een lege bak weer naar boven te zijn gelopen, hoorde ik iemand zeggen: "het is kwart over 9", terwijl wij dachten dat het bijna middagpauze zou zijn. Het leek de vraag of we die nog zouden halen. Dezelfde figuren die hadden staan slaan, deelden ook het eten uit en niet bepaald in gelijke porties. De pauze werd wat verlengd omdat er iemand weg bleek te zijn. Na enig zoeken werd een wat oudere Pool gevonden die zich in het bos had opgehangen. Zelfmoord kwam merkwaardig genoeg niet veel voor. Vrij kort na de middag kreeg Eric, terwijl hij voorop liep een dreunende slag op zijn hoofd. Hij viel op de grond en dit leek het einde. Ik zette de bak neer om bij hem te gaan kijken en verwachtte weinig goeds daar midden tussen deze knuppelaars. Dit speelde zich in enkele seconden af; direct daarop klonk er een zware stem uit het bos: "Nein so nicht, ihr schlägt mir die Häftlinge tot; auf den Rücken und auf den Arsch sollt ihr hauen, nicht auf die Köpfe!". Het was de hoogste SS-officier ter plaatste: een grotere, magere, breedgeschouderde kerel met 4 sterren op zijn kraag. Hij kwam naderbij en de

heren Kapo's sprongen van de bakken af om beleefd toe te horen. Eric krabbelde weer overeind zonder dat ik hem hoefde te helpen, zijn ogen waren met bloed doorlopen. Wij gingen kalm aan met de bak weer het bos in en werden de volgende rondes niet meer zo vijandig behandeld.

Het was de hoogste tijd, we waren zo goed als volledig uitgeput en konden door de droge tong nog maar met moeite wat zeggen. In deze deplorabele toestand kwam een jonge SS- soldaat ons bij het volscheppen van de bak pesten door ons met een lange twijg in het gezicht te slaan. Dit gaf gekke rode en witte strepen. Hierbij maakte het ventje de opmerking: “das hättet ihr wohl nie gedacht, dass ihr noch mal arbeiten solltet und ich dabei stehen und sagen los .... Los!”. Hij zag ons kennelijk als kapitalisten, althans als nietarbeiders, ondanks ons met aarde, zweet en bloed bevuild uiterlijk. Dit typische staaltje van hun klasse-minderwaardigheidscomplex trof mij zo, dat ik deze man stomverbaasd aankeek en hij verdween al gauw uit ons gezichtsveld.

Een van mijn schoenen (met houten zolen) begaf het, maar het werk was bijna klaar en ik kon dit provisorisch gaan repareren. Als dat wat eerder gebeurd was, zou me dat duur te staan zijn gekomen.

Een SS-officier hoorde ik nog op vleierende toon tegen een hogere zeggen: “Du hast es geschafft , Erich, wunderbar!”. Er waren inderdaad een groot aantal kubieke meters zwarte grond verplaatst, maar er waren ook heel wat slachtoffers gevallen. Die werden met de draagbakken op de wagen geladen en we slaagden erin de terugtocht te volbrengen.

Het appèl was al geweest en we konden zo de barak binnen strompelen, waar iedereen na een rustige zondag binnen aan tafel zat of al in bed lag. Janus en Frans waren zo vriendelijk om ons een extra stuk brood te geven van hun ‘Schwerarbeitszulage’, die zij direct al kregen in hun goed georganiseerd commando, maar wij die eerste weken nog niet. Dit zomaar weggeven van brood was in een concentratiekamp een zeer ongebruikelijk gebaar, maar wij wisten dit op dat moment niet naar waarde te schatten, want we konden vooreerst noch praten noch eten. We hadden het gehaald, maar een tweede keer zou dat niet weer lukken voelden we. Maandagmorgen gingen we nog met pijnlijke heupgewrichten weer ‘gewoon’ aan het werk.

Twee weken later was het weer mis: nu stonden Frans van Hasselt en ik op de lijst. Met sombere voorgevoelens rukten we de poort uit, niet zo idioot vroeg als de vorige keer. Gelukkig viel het erg mee. Het was een kleiner karwei en we kwamen in de loop van de middag ongeschonden weer terug. Frans van Hasselt ging na een dag of 10 niet meer naar Daasdorf en wij trokken weer samen op. Voor de tijd van het jaar bleef het erg koud met natte sneeuw en regen soms. Vooral die nattigheid was ellendig, want je werd nat tot op de huid en er was geen gelegenheid je ergens te drogen of te warmen.

Dat kostte je lichaam vele calorieën extra. Zelfs met de beste voeding zou dit bestaan slechts door weinigen op den duur volgehouden kunnen worden. Als je 's avonds met natte kleren terugkwam, was er maar één kachel voor meer dan 100 man om bij te drogen. Bij het uitkleden moesten de kleren, nat of niet, keurig op een stapeltje gevouwen op je zitplaats worden gelegd. In bed mocht alleen het hemd worden aangehouden. De volgende morgen moest je dan die ijskoude natte kleren weer aantrekken. 's Nachts kreeg je het ook niet goed warm onder twee dunne dekens. Bovendien moest vrijwel iedereen er 's nachts om de 2 à 3 uur uit om het overvloedige vocht ten gevolge van hongerodeem uit de gezwollen benen weer kwijt te raken. Er moest in het dagverblijf gewaakt worden tegen diefstal uit kleren en muurkastjes. Dat kostte je 2 uur slaap als je hiervoor aan de beurt was, maar je kreeg een halve portie eten extra. Tijdens het waken was het voortdurende geloop tussen slaapzaal en WC's opvallend (dat ging door het dagverblijf).

Wordt vervolgd in de volgende Natzweilerberichten.

UIT DE KRANT/VAN DE PERS.....

Geen mededelingen

VAN DE PENNINGMEESTER

VERZOEK OM VASTE DONATIES

Zoals altijd komt er een dankwoord voor de goede gaven van de verschillende donateurs. Ook nu weer, DANK!

Echter, de penningmeester wil in deze Nieuwsbrief iets verder gaan door te vragen aan **ALLEN** die banden met Natzweiler en de oud Natzweilers hebben jaarlijks een vaste donatie te doen.

Het bestuur is meer en meer bezig de geschiedenis van het kamp en de oud-gevangenen te digitaliseren, de Nieuwsbrief wordt gemaakt en verspreid, er is soms acte de présence bij herdenkingen van andere vriendenkringen waar een krans gelegd wordt. Zo zijn er toch vaste onkosten per jaar, zonder echte vaste inkomsten.

Aangezien wij een stichting zijn en geen leden hebben die een bepaalde contributie betalen vragen wij nu om uw regelmatige (per maand of jaarlijks) bijdrage.

U kunt dit storten op:

Stichting Vriendenkring van Oud-Natzweilers

Rekeningnummer: NL26INGB0000394148 ovv Donatie 2017

Bij voorbaat zeer veel dank!

GIROLOTERIJ

De activiteiten van de Stichting Vriendenkring van Oud-Natzweilers, waaronder de uitgave van dit blad, worden mede mogelijk gemaakt door de opbrengsten uit de Giroloterij en de Bankloterij. Uw deelname aan de Giro- en of Bankloterij wordt daarom van harte aanbevolen.

vfonds, Nationaal Fonds voor Vrede, Vrijheid en Veteranenzorg

Binnen organisaties van oorlogsgetroffenen vallen steeds meer directbetrokkenen weg door vergrijzing en overlijden. Het vfonds ondersteunt een respectvolle afbouw van deze organisaties, eventueel door samenwerking of samenvoeging te stimuleren. Meer informatie op: www.v-fonds.nl.

De bijdrage van de Bank-Giroloterij en de Lotto maken het werk voor het Nationaal Fonds voor Vrijheid en Veteranenzorg mogelijk.

STICHTING COGIS

Kenniscentrum vervolging, oorlog en geweld

Voor vragen op het gebied van wetten en regelingen voor oorlogsgetroffenen, maar ook voor vragen over zelfhulpgroepen, therapeutische hulp of maatschappelijk werk, en voor literatuur over de tweede wereldoorlog en zijn gevolgen, kunt u terecht bij de Stichting Cogis.

Oorlogsgetroffenen, hun partners en kinderen (ook de naoorlogse generatie) zijn welkom bij

Stichting Cogis
Nienoord 5
1112 XE Diemen
Telefoon 020 – 660 19 30
Fax 020 – 660 19 31
E-mail info@cogis.nl

Bezoek is - na telefonische afspraak - iedere dag mogelijk.

“De bijdrage van Bank Giro Loterij en de Lotto maken het werk van het Nationaal Fonds voor Vrijheid en Veteranenzorg mogelijk”.

COLOFON

Redactie

Nicole Planjer
& Marjolijn de Loos

Inzenden kopij

Nicole Planjer
Groot Hertoginnelaan 10
2517 EG Den Haag
Tel: 06-24769585

Uiterste datum inleveren kopij:
*(indien getypt in computer, s.v.p.
per e-mail of diskette meesturen)*

15 novemberi 2017

Eindredactie

Nicole Planjer
e-mail: nplanjer@hotmail.com
& Marjolijn de Loos

Printed by

GrandPrix Copyrette
Parnassusweg 214
1076 AV Amsterdam
Tel: 020 – 664 59 09
Info@grandprixcopyrette.nl

Reisorganisatie

Marjolijn de Loos
e-mail: marjolijndeloos@gmail.com